

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2016-123 (mr. J.S.W. Holtrop, voorzitter en mr. M. van Pelt, secretaris)

Klacht ontvangen op : 12 augustus 2015
Ingesteld door : Consument
Tegen : BNP Paribas Cardif Schadeverzekeringen N.V., gevestigd te Oosterhout, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak : 21 maart 2016
Aard uitspraak : Bindend advies

Samenvatting

Consument heeft een woonlastenbeschermer gesloten bij Verzekeraar. Hij is als onderhoudsschilder vier jaar op rij bij dezelfde werkgever ontslagen in de wintermaanden na het sluiten van een beëindigingsovereenkomst met wederzijds goedvinden. Verzekeraar wijst de vierde claim van Consument af met een beroep op een uitsluiting voor seizoenswerk. Daarvan is naar het oordeel van de Commissie geen sprake. Evenmin is gebleken dat bij het aangaan van de verzekeringsovereenkomst geen sprake was van een onzeker voorval, noch is gebleken dat de werkloosheid te wijten is aan eigen schuld van Consument. De vordering wordt toegewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument digitaal ingediende klachtformulier d.d. 12 augustus 2015;
- de e-mail van Consument d.d. 26 augustus 2015 met bijlagen;
- het verweerschrift van Verzekeraar met bijlagen;
- de repliek van Consument en verklaring voor bindend advies;
- de dupliek van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat partijen haar advies als bindend zullen aanvaarden.

Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 4 maart 2016 te Den Haag en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

Bij de beoordeling van de klacht gaat de Commissie uit van de volgende feiten.

- 2.1 Consument, van beroep onderhoudsschilder, heeft per 1 oktober 2011 een Hypotheek Opvang Polis (hierna: de Verzekering) gesloten bij Verzekeraar met als verzekerd maandbedrag € 700,-. Op de Verzekering zijn van toepassing de Algemene verzekeringsvoorwaarden HOP 0910 (hierna: de Voorwaarden).

In deze Voorwaarden staat – voor zover relevant – het volgende:

“Bijzondere bepalingen voor de dekking werkloosheid

Heeft u dekking voor werkloosheid? Dan gelden naast de algemene bepalingen, ook specifieke bepalingen. Welke dat zijn, leest u hierna.

Artikel 28 Wat valt onder de dekking van de verzekering?

a. U bent gedekt voor werkloosheid van de verzekerde. Dit bent u zolang uw dekking loopt.

De eerste dag van werkloosheid is de dag waarover de verzekerde een werkloosheidsuitkering krijgt. De verzekerde krijgt deze uitkering volgens de Werkloosheidswet.

b. De verzekerde is werkloos als zijn werkgever de arbeidsovereenkomst op zijn initiatief stopt. De verzekerde is hieraan niet verwijtbaar. Hij mag dus bijvoorbeeld niet zelf ontslag nemen.(...)

Artikel 33 Wat valt er niet onder de dekking van de verzekering?

In de volgende gevallen bent u niet gedekt. Dit geldt ondanks dat wat u leest in artikel 28 tot en met 32. U bent niet gedekt als ... (...)

b. ... er binnen drie maanden nadat de verzekering is ingegaan er iets gebeurt waardoor de verzekerde wordt ontslagen; (...)

d. ... de verzekerde werkloos is omdat hij een beroep heeft waarbij hij niet altijd kan werken. De verzekerde doet bijvoorbeeld seizoenswerk. Of hij werkt niet door vorstverlet.”

2.2 In april 2012 diende Consument voor het eerst bij Verzekeraar een claim in wegens werkloosheid per 23 december 2011. Op het schadeformulier is bij de oorzaak van werkloosheid ingevuld: “economische redenen (...) dat hij geen werk had.” In de ontslagbrief van de werkgever aan Consument stond “N.a.v. het gesprek van heden, bevestigen wij hierbij u te hebben medegedeeld dat wij m.i.v. 23 december 2011 niet voldoende werkvoorraad hebben, aangezien het ons ontbreekt aan opdrachten. Hierdoor zijn wij genoodzaakt u ontslag aan te zeggen.”

2.3 Deze claim werd op grond van artikel 33 sub b van de Voorwaarden afgewezen, omdat de werkloosheid in de zogeheten carenz-periode had plaatsgevonden.

2.4 Per 16 april 2012 trad Consument opnieuw in dienst bij zijn vorige werkgever op basis van een dienstverband voor onbepaalde tijd.

2.5 Per 24 december 2012 werd dit dienstverband beëindigd door middel van een beëindigingsovereenkomst. In de beëindigingsovereenkomst met wederzijds goedvinden staat onder meer het volgende: “De werkgever wil het dienstverband met de werknemer beëindigen om bedrijfseconomische redenen. Andere passende werkzaamheden zijn voor werknemer niet voorhanden.”

2.6 In april 2013 diende Consument een claim wegens werkloosheid in. Deze claim werd toegekend. Consument ontving een uitkering. Op het schadeformulier is bij de oorzaak van werkloosheid ingevuld: “Reden Geen werkvoorraad, wegens economische redenen.”

- 2.7 Op 2 april 2013 trad Consument opnieuw in dienst bij zijn vorige werkgever op basis van een dienstverband voor onbepaalde tijd.
- 2.8 Per 9 december 2013 werd dit dienstverband beëindigd door middel van een beëindigingsovereenkomst met wederzijds goedvinden. In de ontslagbrief van de werkgever aan Consument staat *“N.a.v. het gesprek met (...), bevestigen wij hierbij u te hebben medegedeeld dat wij m.i.v. 09-12-2013 niet voldoende werkvoorraad hebben, aangezien het ons ontbreekt aan opdrachten. Hierdoor zijn wij genoodzaakt u ontslag aan te zeggen.”*. In de beëindigingsovereenkomst staat onder meer het volgende: *“De werkgever wil het dienstverband met de werknemer beëindigen om bedrijfseconomische redenen. Andere passende werkzaamheden zijn voor werknemer niet voorhanden.”*
- 2.9 In januari 2014 diende Consument een claim wegens werkloosheid in. Deze claim werd toegekend. Consument ontving een uitkering. Op het schadeformulier is bij de oorzaak van werkloosheid ingevuld: *“Geen werkvoorraad en economische redenen.”* Bij de oorzaak van de twee voorgaande periodes van werkloosheid staat: *“Geen werkvoorraad. Winter.”*
- 2.10 Op 19 mei 2014 trad Consument opnieuw in dienst bij zijn vorige werkgever op basis van een dienstverband voor onbepaalde tijd.
- 2.11 Per 15 december 2014 werd dit dienstverband beëindigd door middel van een beëindigingsovereenkomst met wederzijds goedvinden. In de beëindigingsovereenkomst staat onder meer het volgende: *“De werkgever wil het dienstverband met de werknemer beëindigen om bedrijfseconomische redenen. Andere passende werkzaamheden zijn voor werknemer niet voorhanden.”*
- 2.12 In januari 2015 diende Consument een claim wegens werkloosheid in. Op het schadeformulier is bij de oorzaak van werkloosheid ingevuld: *“Weinig werkvoorraad en de winter.”*
- 2.13 Verzekeraar wees deze claim op 12 februari 2015 af, omdat Consument voor een vierde maal werkloos raakte vanuit dezelfde functie op initiatief van dezelfde werkgever in dezelfde periode van het jaar. De claim werd afgewezen op grond van artikel 33 sub d van de Voorwaarden, omdat sprake zou zijn van seizoenswerk.
- 2.14 Consument maakte bij bezwaarschrift van 2 maart 2015 bezwaar tegen de afwijzing.
- 2.15 Op 30 maart 2015 heeft Verzekeraar aan Consument de afwijzing nader toegelicht.
- 2.16 Op 4 juni 2015 maakte Consument opnieuw bezwaar tegen de afwijzing.
- 2.17 Op 6 juli 2015 heeft Verzekeraar nogmaals aan Consument de afwijzing nader toegelicht.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering

3.1 Consument vordert nakoming van de Verzekering, door het toekennen van een werkloosheidsuitkering à € 700,- per maand voor de periode 15 december 2014 tot 15 april 2015.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag.

- Het doel van de verzekering is een aanvulling op de WW-uitkering, zodat Consument zijn hypotheeklasten kan blijven betalen.
- Aangezien Consument ook een uitkering van het UWV heeft ontvangen, heeft hij over de genoemde werkloosheidsperiode recht op uitkering.
- Artikel 33 sub d van de Voorwaarden is niet van toepassing, omdat het beroep, onderhoudsschilder, een beroep is dat wel degelijk het hele jaar door kan worden uitgevoerd. Een onderhoudsschilder kan immers zowel binnen als buiten zijn werkzaamheden verrichten. De ongelukkige situatie van Consument dat hij in begin van de winterperiode steeds ontslagen werd wegens bedrijfseconomische redenen maakt nog niet dat Consument een beroep heeft waarbij hij niet altijd kan werken. Als er bij de werkgever van Consument wél voldoende schilderopdrachten zouden zijn geweest in de winter dan was Consument niet ontslagen en had hij ook geen beroep op de Verzekering hoeven doen. Dit blijkt bovendien uit het feit dat zijn werkgever in 2015 wel voldoende opdrachten had en hem niet heeft ontslagen in de winter van 2015/2016.
- Verzekeraar heeft Consument in de voorafgaande jaren er nooit op gewezen dat een volgende claim niet gehonoreerd zou worden.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- De afwijzing van de claim is gebaseerd op het patroon in het claimedrag van Consument dat duidt op seizoenswerk. Enkel het recht op een uitkering van het UWV is niet voldoende voor het toekennen van een werkloosheidsclaim. Hoewel dit inderdaad de belangrijkste voorwaarde is, is het niet de enige voorwaarde. De Bijzondere Bepalingen voor de dekking Werkloosheid worden behandeld in artikel 28 tot en met artikel 36 van de Voorwaarden. Artikel 33 bespreekt de situaties waarin er, ondanks de uitkering van het UWV, geen recht bestaat op een uitkering. In artikel 33 onder d van de Voorwaarden is neergelegd dat geen dekking bestaat indien de verzekerde werkloos is omdat hij een beroep heeft waarbij hij niet altijd kan werken. De verzekerde doet bijvoorbeeld seizoenswerk. Consument valt onder deze uitsluiting. Het is begrijpelijk dat een schildersbedrijf in de winterperiode te maken heeft met minder orders van opdrachtgevers. In de winter kunnen immers schilderopdrachten voor werk buiten vaak niet worden uitgevoerd. Wanneer Consument aan het begin van de winterperiode dan ontslagen wordt, is dat inderdaad formeel op bedrijfseconomische gronden. Er is immers te weinig werk. Feit blijft daarbij wel dat dit telkens het gevolg is van het winterseizoen. Daardoor kan Consument niet het hele jaar door zijn beroep uitoefenen. Ook niet als er wel voldoende schilderopdrachten voor buiten zouden zijn geweest.

- Bovendien is kenmerkend voor een verzekeringsovereenkomst dat er sprake moet zijn van een onzeker voorval. Indien vooraf vaststaat dat een bepaald feit zich gaat voordoen, kun je niet meer spreken van een onzeker voorval. Gezien het feit dat Consument ieder jaar opnieuw werkloos raakt vanwege dezelfde reden (onvoldoende werkvoorraad in de winter), kun je niet meer spreken van een onzeker voorval.

4. Beoordeling

- 4.1 Aan de orde is de vraag of Verzekeraar gehouden is dekking te verlenen voor de werkloosheid van Consument van 15 december 2014 tot 15 april 2015.
- 4.2 Uit de verstrekte informatie blijkt dat Consument tot viermaal toe opnieuw bij dezelfde werkgever in dienst is getreden op basis van een contract voor onbepaalde tijd. Hij is viermaal (voor periodes vanaf december in 2011, 2012, 2013 en 2014) in de wintermaanden ontslagen wegens *‘Geen werkvoorraad en economische redenen’*.
- 4.3 Verzekeraar heeft de claim afgewezen met een beroep op artikel 33 sub d van de Voorwaarden stellende dat sprake is van *‘een beroep waarbij hij niet altijd kan werken. De verzekerde doet bijvoorbeeld seizoenswerk. (...)’*.
- 4.4 Kenmerkend van seizoenswerk is dat dit naar zijn aard tijdelijke werkzaamheden betreft, die vanwege het seizoensgebonden karakter niet het hele jaar verricht kunnen worden. De Commissie acht onvoldoende overtuigend onderbouwd dat de werkzaamheden van Consument als ‘onderhoudsschilder’ te kwalificeren zijn als seizoenswerk dat Consument niet het hele jaar door kan doen. Consument heeft immers uitgelegd dat hij bij zijn werkgever ook in de winter (binnen) werk zou kunnen doen. Dit geldt te meer nu Consument in de afgelopen winter van 2015/2016 wel heeft kunnen doorwerken. Verzekeraar kan zich derhalve niet beroepen op de afwijzingsgrond van artikel 33 sub d van de Voorwaarden.
- 4.5 Daarnaast stelt Verzekeraar dat geen sprake is van een onzeker voorval, omdat na een reeks van vier keer ontslag door middel van een vaststellingsovereenkomst bij dezelfde werkgever een voorspelbare tendens is ontstaan.
- 4.6 Indien Verzekeraar met het beroep op ‘onzekerheidsvereiste’ bedoelt zich te beroepen op artikel 7:925 Burgerlijk Wetboek (BW) overweegt de Commissie als volgt. Bij het sluiten van de verzekeringsovereenkomst dient er onzekerheid te bestaan bij partijen over ofwel de uitkeringskant, ofwel de premiekant. Aan de uitkeringskant kan het onzeker zijn of er ooit een uitkering verschuldigd zal zijn en zo ja, wanneer de verzekeraar die uitkering dan verschuldigd is en hoeveel de uitkering zal bedragen. Van belang is dat alleen bij het *sluiten* van de verzekeringsovereenkomst onzekerheid moet bestaan, als beschreven in artikel 7:925 lid 1 BW. Gesteld noch gebleken is dat Consument bij het *sluiten* van de Verzekering wist dat hij de vier jaren daarna in de wintermaanden zou worden ontslagen. Verzekeraar heeft niet onderbouwd dat daarvan bij het *sluiten* van de Verzekering sprake was. Verzekeraar kan derhalve evenmin een beroep doen op het onzekerheidsvereiste uit artikel 7:925 BW.

- 4.7 Indien Verzekeraar met het beroep op ‘onzekerheidsvereiste’ bedoelt zich te beroepen op artikel 7:952 BW (‘eigen schuld’) dan overweegt de Commissie als volgt. Evenmin is gebleken dat sprake is van een situatie zoals neergelegd in artikel 7:952 BW. Een verzekeraar hoeft geen schade te vergoeden aan een verzekerde die de schade met opzet of door roekeloosheid heeft veroorzaakt. Het is aan de Verzekeraar om te bewijzen dat de schade door opzet of roekeloosheid is ontstaan. Verzekeraar heeft hiertoe onvoldoende gesteld. Uit de stukken volgt slechts dat Consument door gebrek aan werk in de wintermaanden is ontslagen. Dit is onvoldoende om aan te nemen dat sprake is van opzet of roekeloosheid (‘grove schuld’). Ook aan het feit dat Consument telkens heeft ingestemd met de beëindigingsovereenkomst met zijn werkgever kan niet de conclusie worden verbonden dat hij daarmee de schade (mede) heeft veroorzaakt.
- 4.8 Nu Verzekeraar geen andere afwijzingsgronden dan de hierboven genoemde gronden heeft aangevoerd, komt de Commissie tot het oordeel dat de vordering van Consument moet worden toegewezen.

5 Beslissing

De Commissie beslist dat Verzekeraar binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, aan Consument vergoedt een bedrag van € 2.800,-.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.